

Kadril, De Zeven Vrouwtjes

Daar waren zeven Vrouwtjes fyn
Savons in de Brandewyn 1) ,
Van de Mans wast dat zy praatte(n),
Den een die scheen in 't Hooft geraakt,
Den ander met wenschen haar zelf vermaakt,
Terwijl ze by 't Zoopje zate(n).

Doen sprack er dat eerste Vrouwtje fyn:
Hy en wy, hoe loos zyde gy,
Hoe vals zyt gy van gronde,
Ik wou, dat myn Man was een Konyn,
Dat hy was geschooten in het Duin,
Verslonden van alle de Honden.

Doen sprack dat tweede Vrouwtje fyn:
Hy en wy, hoe loos zyde gy,
Hoe vals zyt gy van gronde,
Ik wou, dat myn Man was eenen Schip
Dat hy was gedreven al op een Klip,
En versonck al metter stonde.

Doen sprack dat derde Vrouwtje fyn:
Hy en wy, hoe loos syde gy,
Hoe vals zyt gy van gronde,
Ick wou dat myn Man was eenen Vis
En kwam gebraden op den Disch,
Ik at hem op terstonde.

Doen sprack dat vierde Vrouwtje fyn:
Hy en wy enz.
Ik wou, dat myn Man was eenen Koe,
Ik joeg hem naar de slager toe
Om te slagten terstonde.

Doen sprack dat vyfde Vrouwtjen fyn:
Hy en wy enz.
Ik wou, dat myn Man was eenen Paert,
En vyf hondert kroonen waert,
Ik verkogt hem zoo terstonde.□

Daarop sprack 't zesde Vrouwtje fijn:
Hy en wy enz.
'k Wou, dat mijn Man was eenen Kip,
Wy souden speelen: pik, pik, pik
In 't Schuilhoekje terstonde.

Ten laatste sprack 't zevende Vrouwtje fijn
Hy en wy enz.
Lag mynen Man eens Moedernaakt
Op een bedje van dons heel zagt gemaakt,
Ik kroop er by terstonde.□

{{SongFooter
|artist = Kadril
|album =
|song = De Zeven Vrouwtjes
|fLetter = D
|video =

```
|audio =  
|language =  
|asin =  
|iTunes =  
}}
```